

Čiček

Literární občasník Základní školy Slovan
Zeyerova 3354 v Kroměříži

Ročník 30.

Školní rok 2023/24

Základní škola Slovan slaví 50 let!

Za to půlstoletí tato budova hodně zažila. Chodbami prošly generace žáků i učitelů. Vždyť prvňáčkům 1. školního roku 1973/74 je již 56 let!

Kromě běžných dnů výuky se o zpestření postaraly i různé kroužky, soutěže, sportovní zápasy či kulturní představení.

V roce 1993 jsme společně s kolegyní Mgr. Evou Motalovou chtěly aktivně zapojit i žáčky 1. stupně. Založily jsme školní časopis, který obsahoval příspěvky básniček a prózy dětí.

Školní časopis jsme nazvaly Žáček. Název neznamená jen žáčky - děti, které do časopisu přispívaly, ale i příjmení básníka Jiřího Žáčka, který u zrodu časopisu stál a popřál nám spoustu let úspěšného vydávání.

V letošním roce, k výročí naší školy, jsem se rozhodla vydat vzpomínkové číslo časopisu, které nabízí ohlédnutí za některými ročníky. Aby dojem byl autentický, byly příspěvky ponechány v původní podobě.

Začtěte se tedy a možná objevíte i své jméno...

Mgr. Marcela Hladilová

Náš paní učitelka

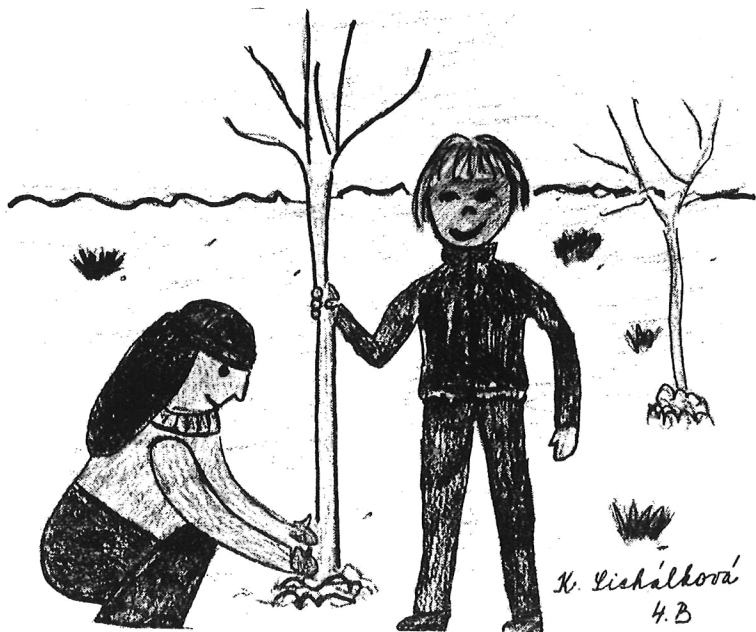
Náš paní učitelka
sa je hbitá jako včelka.
Kryšara jí visí u klobočku,
když má chuť sáhnaje nám polku.
Te štíde se učíme,
ať se něco dovíme.
Když máme velkou jedničku,
dostaneme rúvičku.
Nosí pěkné šatičky,
a učí nás básničky.
Na oběd chodíme,
ať se dozveda najíme.
Náš paní učitelka
sa je pitná jako včelka.

Jak jsme sázeli ovocné stromky

Ten den, kdy jsme se chystali sázet stromky, jsme se všichni rádi a máš třídy shromáždili ve škole u řádků a společně s paní učitelkou jsme se vydali na Bágřák. Tam jsme se rozdělili do skupin a začali jsme s výsadbou jabloní. Bráči jsme měli ulehčenou, protože jsme měli předem vykopané jámy. Do těch jsme dávali mladé stromky a kořeny zakrývali motykami, lopatami a hráběmi. Také mám pomáhal manžel paní učitelky. Na nasazení stromky jsme upřesnili své jmenovky, abychom si je poznali. Pan Boidla měl pro nás připravený most. Ve škole mám pak paní učitelka uvařila medový čaj, který mám moc chutnat.

Kateřina Čechová
4.B.

K. Licháková
4.B.

Včela

Já včela včelíčka opyluji jablíčka a každé
ovoce pošesím hluboce.

Pes

Já jsem pejsek malický a miluji kosičky.

Masičko a granulky, polívku a kranolky. Bodičku
mám čistou a páničku nezkou.

Beruška

Já beruška Maruška, jako správná beruška, 7
šček mám, to povím vám.

Mošýl

Já mošýlek mošýlek, chodím do postýlek. Tam
se vyspím, bralala, zpívala to řvala.

Kočka

Já malá kočička, chodím ráno to mlíčka. To
mlíčko vypiju, potom se zakryju.

Jáří

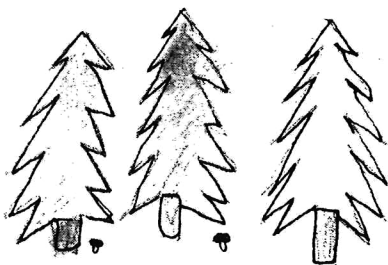
Viděl jsem dva jářky
jak jdou domů pěšky.
Na bodlínkách jablůčka
dala jim je Anička.

Na podzim jdou spát,
na jaře si budou hrát,
Do lesů se schovají
a jablůčka spapají.

Už se blíží zima
a s jářky mám bude přívma.

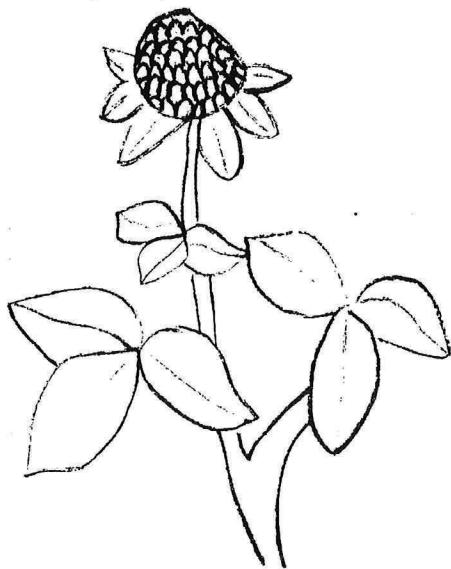
Monika Horáková 5.C.

Nicola Mandlíková 5.C.

Býk a kobyla

Byl jeden dobytek, který měl hezký příbytek. V příbytku měl nábytek. U dobytka byl vedoucí býk. Býk byl velmi bystrý. Bydlí ve městě Příbyslav. Líbí se jim staré obyčeje, například Vánoce. Býkovi se líbí kobyla. Kobyla má ráda byliny. Kobyla je obyvatel Bydžova. V Bydžově má hezký byt. Kobyla má ve své bytě zbytek bylin. Býk se přestěhoval ke kobyle. Dobytek byl bez býka spokojený. Jednou šla kobyla s býkem na procházku pro byliny do Bystřice. V Bystřici bylo plno bylin.

Šustková Veronika 3.B

Jak dobytek nemohl najít domov

Žil jednou jeden dobytkař František, a ten se staral o svůj dobytek. Měl krávu, osla a kobytku. Dobytek měl moc rád, ale nemohl ho uživit. Sám neměl doma žádný nábytek a dobytek se měl snad lépe než on sám.

Dobytkář měl jen starý příbytek u hájovny pod horami. Jednou musel dobytek prodat starému a bohatému dobytkaři. Starý dobytkař Josef byl zlý a dobytek mu nechtěl sloužit. Kráva nechtěla dojít, osel nenosil těžký náklad, býk nechtěl orat na poli a kobytku mu odmítala táhnout těžký vůz.

Zlý Josef je jen bil bičem, a proto dobytek od dobytkaře utekl a hledal si cestu domů. Chtěli najít svého hodného dobytkaře Františka.

Dobytkář František si žil. Koupil si nábytek za peníze co dostal za dobytek, ale pořád bydlel v příbytku pod horami sám a byl smutný. Chyběl mu jeho dobytek. Jednoho dne se k němu donesla zpráva, že dobytek od zlého Josefa utekl. Vydal se ho hledat. Mezi tím se dobytek dostal na druhou stranu hor. Šel a šel, až přišel ke staré chýši, v které bydlela hodná babička. Dala všem vodu a nakrmila je. Kráva dostala byliny a osel žvýkal pelyněk. Dobytek si odpočinul a šel dál. Bystrý dobytkař František šel právě tím směrem, kterým se vydal dobytek. Poznal to podle stop a okousaných bylin. Dobytek šel pomalu, protože byliny ho tlačily v žaludku a všichni byli moc unavení. Hodný František spěchal za dobytkelem. Našel ho na druhé straně hor. Vše dobře dopadlo. František měl svůj dobytek a všichni spolu bydleli ve starém příbytku pod horami. A co se stalo se zlým Josefem? Ten dobytek ani nehledal. Byl tak bohatý a líný, že si koupil dobytek jiný.

Skácelová Kristýna III.B.

Pablo Picasso

Prokop pozoruje přírodu. Přichází paní Polláková : „Prokope, přestaň pozorovat přírodu,“ povídá, „pojď prodávat Picassovy portréty.“

Prokop pohledem prochází portréty. Pěkná práce, pokývává. Paní Polláková pláče. „Proč pláčete?“ promlouvá Prokop. „Postrádám Picassův portrét. Pan Plachý portrét probodl,“ pláče paní Polláková.

„Přestaňte paní,“ pokračuje Prokop, „pomohu prodávat Picassovy portréty.“ „Pracovitý Prokop,“ přestává plakat paní Polláková. Potom Prokopa poučuje, proč Picassovy portréty plní památkové programy.

Lukáš Indrák, 5. A

O JEŽKOVI

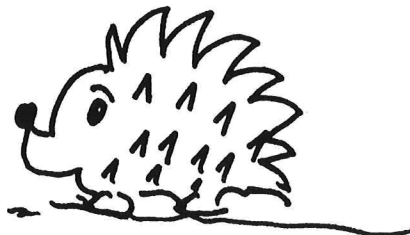
Byl jeden ježek. On byl od rána o hladu. A nemohl najít něco k snědku. A potom

Šel tam kde nikdy nebil a proto tam šel a jídlo tam našel. Ale musel soupeřit

Proti cizímu ježkovi. A nakonec vyhrál. A potom se vrátil

Domů. A viděl hodně zvířátek, a ze všemi se kamarádlil.

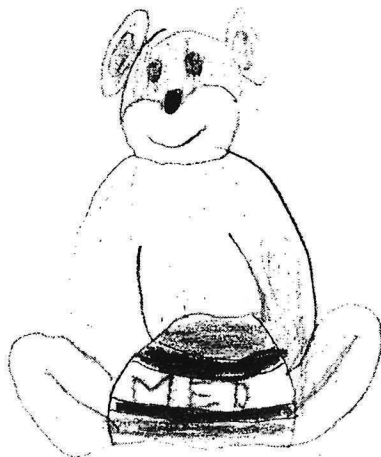
Pavel Vaculík.

Méd'a

Malý Méd'a se snaží vylákat včely z úlu, aby jim vzal med, protože má hrozný hlad. Už dva dny nejedl. Na med se hrozně těší a už se mu i zdálo o medu, kterého měl plné břicho. Včeličky ho píchly do čumáčku, ale Méd'a se nevzdal a med jim sebral.

Barbora Bendová, II.D

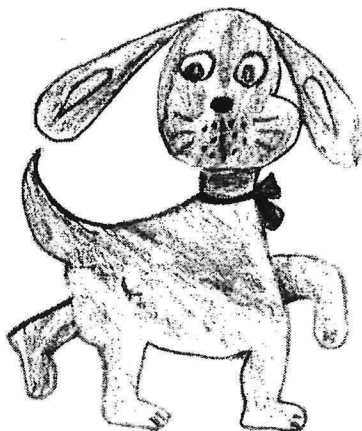

Poslušný pes

Pejsek jménem Bobek
když mu hodím kolek
donese ho k nohám hned
a dostane bonbónek.

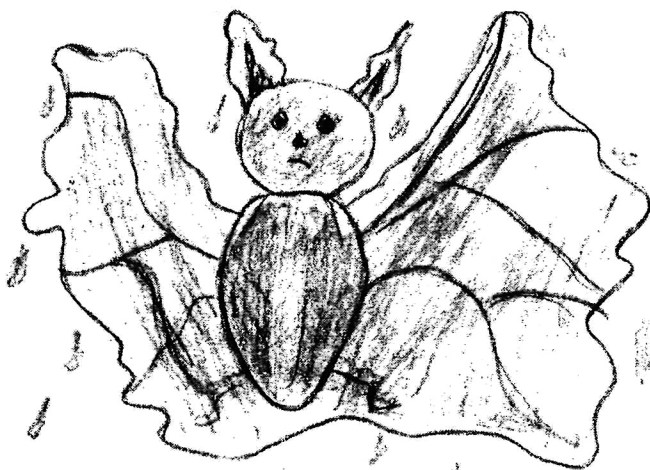
Poslušný je odmalička,
je to chlupatá kulička.

Jana Hrabalová, II.D

Netopýr

Netopýr je silný pták.
Jenže nemá vodu rád.
Vždy když spadne do
kaluže, celý den si suší
křídla. Když se večer sšerí,
razom nám u dveří.

Škárlová
Kristýna
3. B.

Papoušek

Pepík přešel plot pana Pekáčka, protože potřeboval papouška pro přítelkyni Petru. Pan Pekáček si Pepíka povšimnul. Pepík polekaně pravil: „Potřebuji papouška pro přítelkyni Petru“. Pepík prosil. Pan pekáček povolil, protože potřeboval po paní Pikasové papriky. Pepa přinesl panu Pekáčkovi papriky, popadl papouška, poděkoval. Později přišel k Petře. Petra přebrala papouška, poděkovala.

Kristýna Trojanová, V.A

Roční období

Kamila Svobodová, Lucie Sabelová, III.D

Jaro, léto, podzim, zima,
a tak se to pořád střídá:
jaro, léto, podzim, zima.

Jaro je chladné,
léto je slunečné,
podzim je barevný,
zima je studená,
a tak se to pořád střídá,
jaro, léto, podzim, zima.

Lvičkův běh

Já jsem malý lviček
a mám malý míček.
a v tom míčku vzduch,
taky plno much.

Než ty mouchy vyletí,
uplyne půl století.
Už je ze mě starý lev,
ale mám děsně velký pech.

Sotva jsem si leh,
na zelený mech, popadal jsem dech,
jelikož jsem uběh velikánskou dálku.

Cílem mojí cesty,
byly dvě nevěsty.
S jednou jsem se popral,
druhou jsem si vzal.

A tak běžím dál,
na svatební bál.

A dál to všichni znáte-
budem spolu žít,
hodně dětí mít.

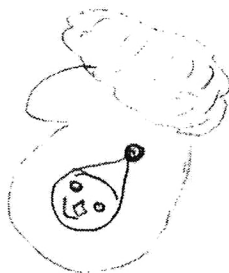
Budeme jim zpívat,
do očí se dívat,
nežli půjdou spát,
divadlo jim hrát

O ZAJÍČKOVI V RUKAVICI

Byl jednou jeden kopec a ten kopec se jmenoval Benda. A za Bendou bydlel jeden kluk, který se jmenoval Jenda. Jenda měl moc rád zajíčky. Jeho tatínek byl myslivec a tak, když měl Jenda narozeniny, tak mu tatínek jednoho zajíčka ochočil. Jenda mu dal jméno Tuláček a prožívali spolu velká dobrodružství. Jednou v zimě se Tuláček zatoulal. Měl strach a byla mu zima a když byl tak maličký, tak ho všichni přehlédli. A jak šel, tak našel jednu starou rukavici a schoval se do ní, až ho nebylo vidět. A pak poslal tatínek jeho psa Bena, aby ho vyčmuchal. Asi za dvě hodiny přinesl Ben starou rukavici, ve které spinkal Tuláček. Jenda radostí vyskočil a vzal ho do náruče. Jenda pochválil Bena a dal mu velký kus masa. Ben jenom zamlaskal.

Aneta Kučeříková 3.C.

ZIMA

Padá snížek, chumelí
nelenoším v posteli.
Pro ptáčky teď drobky hledám,
žádný talíř nevinechám.
Do budky je s taťkou dáme,
žádnou prázdnou nenecháme.
To si ptáčci pochutnají,
nikdy nám nic nenechají.

Michal Brázdil 3.C.

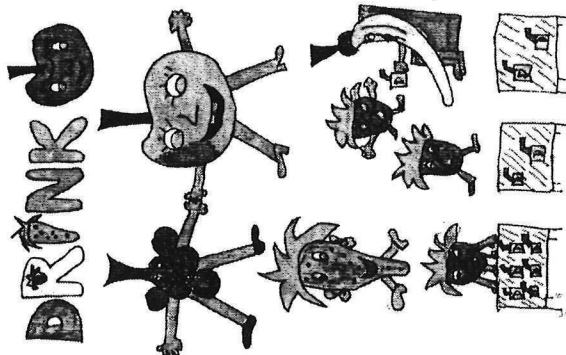

Kdybych se stala králikem

Kdybych se stala králikem a byla bych doma v králičáku, tak bych si nechala dlouho a dlouho narůst kuby, abych mohla prokousat dráčky, co se kříví na brance od králičáku. Kdyby se mi to podařilo, šla bych na zahrádku a věděla bych všechnu zeleninu, až by tam už žádná zelenina nebyla. Řekla bych si že to vůbec nevadí a šla bych k sousedům a tak by to pokračovalo dál a dál. Tak jsem si uvědomila, že by se mi mohlo stát, že bych se těch dlouhých kubičů nedořila.

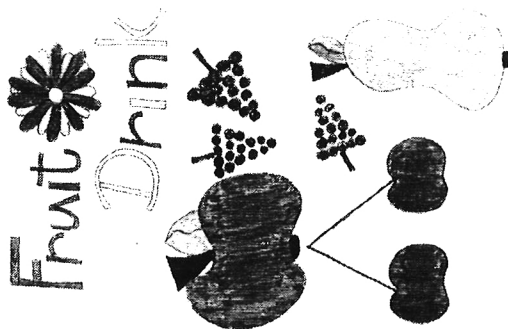
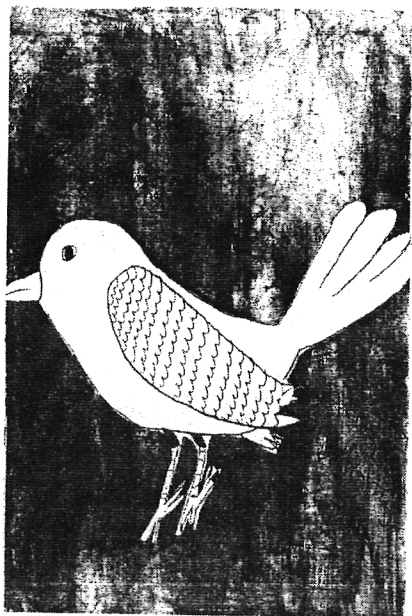
Jana Konečná V.A.

Kdybych se stal neviditelným
Kdybych se stal neviditelným, strašil bych
lidi a do stáby bych chodil rád, protože by
mi nikdo neviděl. Chodil bych v noci sájně
za psem. Nikdo by nevěděl, kde jsem,
protože by mi neviděl. A až bych byl
dospělý, nechal bych na stole peníze a
čekal bych na sloděje a pak bych ho praštil.

Radomír Baštin

5. A.

Četivó drak

Barbora Vachová 4.B

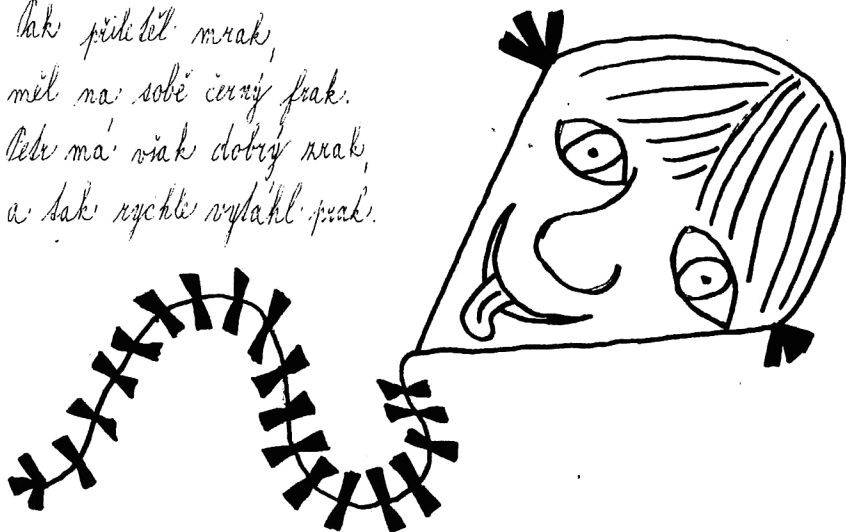
Četivó jel pouštil draka,
a po cestě viděl řeku.
Lisčí ústka pod stromem,
Četivó chodí nad lomem.

Četivó ho na měč,
vyhrál nám to, ten Četivó!
Ať se Četivó domů pustí,
lisčí pod stromem má ústka.

Ča drakem je bílá stuha,
vypouštíni půjde stuha.
Četivó sračí jablko,
drak létá moc vysoko.

Najednou je velký vítr,
přistře má Četivó svetr.
Je to konec báničky,
rozpusťte holčičky.

Čak přilétl mrak,
měl na sobě černý frak.
Četivó má však dobrý mrak,
a tak rychle vyfákl prak.

Písmenko J je jako hůl.
Pro babičky a dědečky,
když je bolí nožičky.

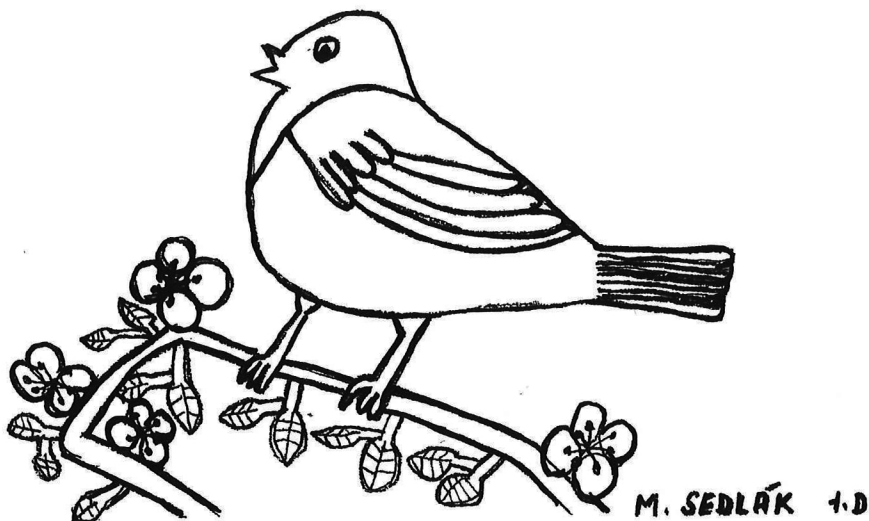
Lucie Kadlečíková 2.D

Letí, letí drak
do oblak.
Barevný dráček,
směje se na obláček.
Šklebící se drak,
vypadá jak mrak.
Ty, ty dráčku,
posměváčku.
Oblohou letí dráčci,
nad nimi veselí ptáčci.

Lucie Kadlečíková 2.D

TEREZIE HLADILOVÁ
1. A

Až se jaro vrátí

Až se jaro vrátí,
ó, to bude ráj!
Zelenat se bude
celý širý kraj.

Slunce bude hřátí,
větrík teple dout,
potok bude hučet
zproštěn zimních pout.

Luka budou vonět,
stromy budou kvést
a skřivani vzhůru
do nebe se nést.

Rozletí se vzhůru
až v oblačnou říš
—a naše srdéčka
vzlétnou ještě výš!

Co bylo, bylo...
Je čas usmíření.
Vánoční zvon
Zní bílou krajinou.

Je čas, kdy můžeš
Koupit odpuštění
Větvičkou jmelí,
Kapří šupinou.

Co bylo, bylo...
Teď je všude bílo.
Sníh tady,
Ale není nastálo!

Mám jedno přání:
Až přijde čas tání,
Aby v nás odpuštění
zůstalo.

I.C.
PAVLA A PAVLA

ZIMA

Adam Ošmera 2.D

Zima, ta mě baví moc,

i když máme brzo noc.

Léto už je za horami,

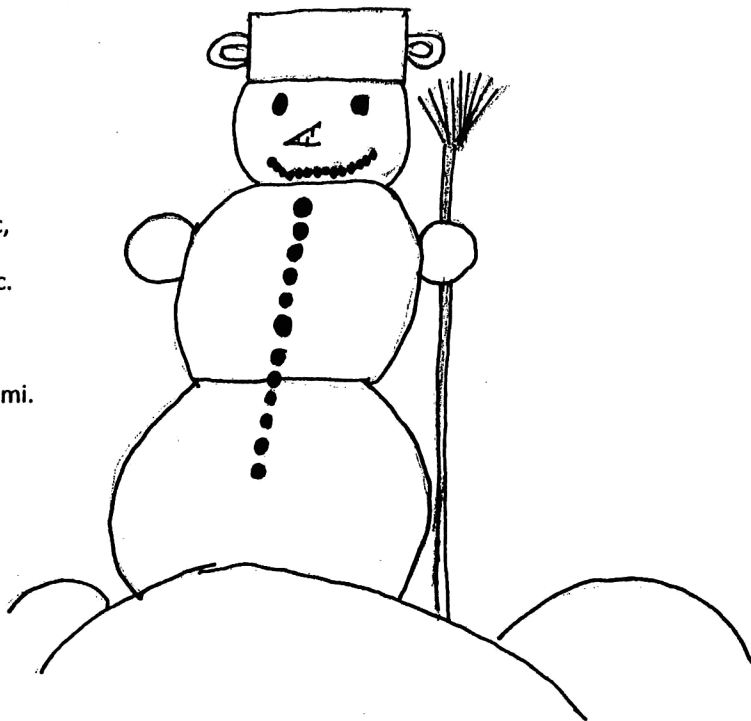
vločky sněhu mezi námi.

Ve sněhu se válíme,

sněhuláky stavíme.

Lyžování, sáňkování

užívám si bez ustání.

BÁSNIČKA PRO MAMINKU

Dan Skácel 4.B

Moje milá mamičko,
mám pro Tebe přáníčko.
Mám pro Tebe báseň,
bolí mě teď dáseň.

Jsi hodná a krásná,
jako slunce jasná.
Miluji Tě co nejvíc,
miluji Tě z plných plic.

Mám srdíček plný klín,
dnes je přece Václavův!
Dám Ti také velký květ,
dám Ti květů třeba pět.

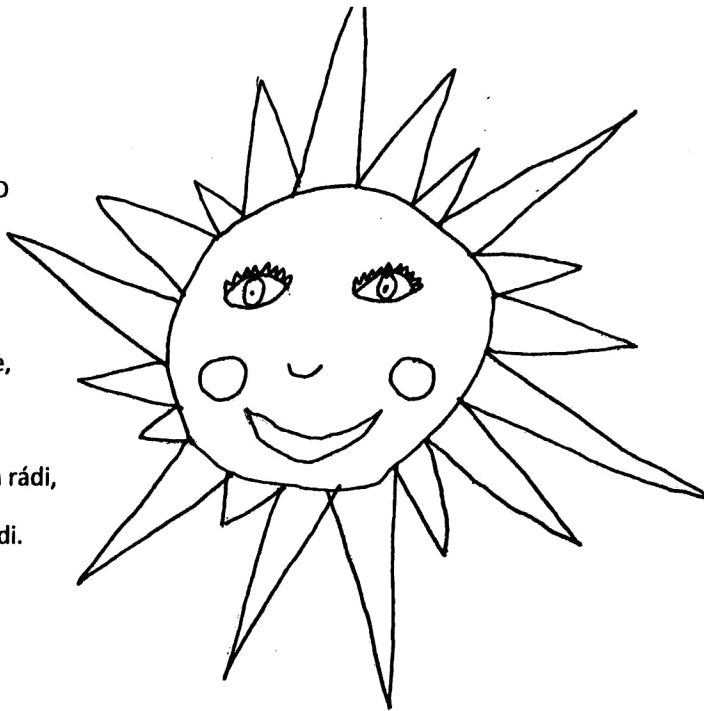
LÉTO

Lucie Slezáková 2.D

Hrajeme si u vody,
užíváme pohody.

Také jezdím na kole,
po silnici přes pole.

Hrajeme si s míčem rádi,
jsme veselí kamarádi.

SLUNCE

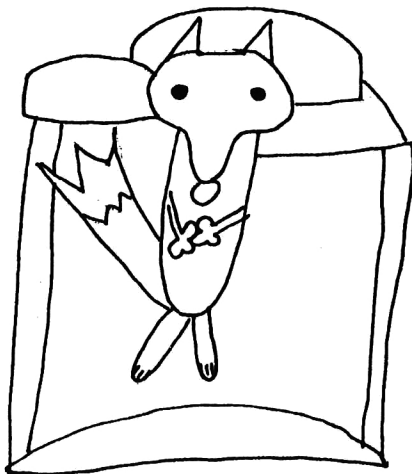
Lukáš Procházka 2.D

Slunce je krásné, jako to svět nikdy neviděl. Když jsem slunce viděl poprvé
myslel jsem si, že je velmi důležité, stejně tak jako voda.

LIŠKA

Nela Mičochová 2.D

Já mám doma lišku,
spí se mnou v pelíšku,
srst má krásně rezavou,
usíná mně za hlavou.
Jmenuje se Čumilena
a je moje oblíbená.

JARO

Jonáš Palich 5.A

Zima byla slabá na sních,
sních, co spadl, byl jen pro smích.

Jaro doufám bude lepší,
však lidé mají zase řeči.

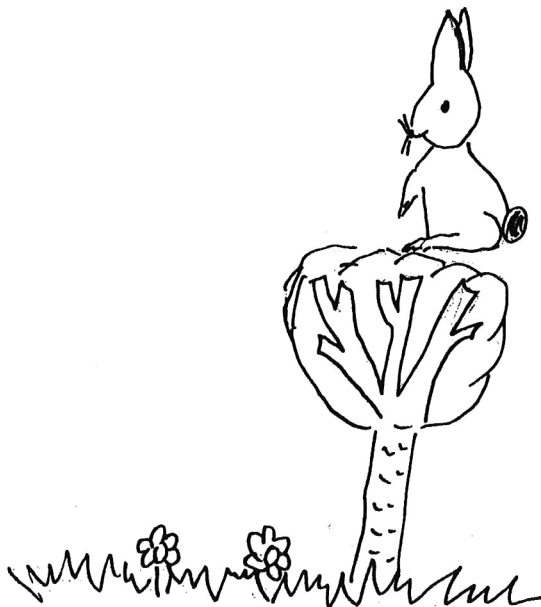
Březen, duben, květen,
tvor vylezl nejeden.

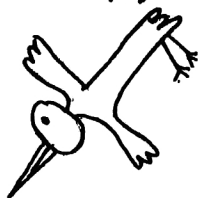
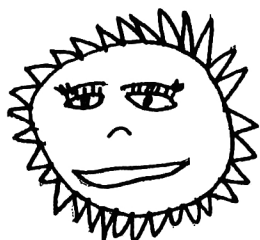
Srnka, srnec, koloušek,
mají krásný palouček.

A všechna zvířátka k tomu,
mají radost z toho,
že sníh odešel od jejich domu.

Je jaro krásné období?
„Ano“, snad každý odpoví.
Ale zazvonil konec,
a mé básně je konec.

JARO

Andrea Pořícká, 2.D

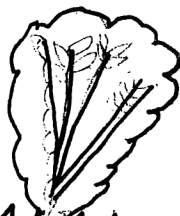
SLUNÍČKO SE ZASTAVILO
VŠECHNO VENKU PROBUDILO.

PAPRSKY PAK SKÁKALY
A VEN DĚTI LÁKALY.

VLAŠTOVIČKY NA DRÁTECH
PŘILETĚLY NÁZPÁTEK.

VESELE SI ŠVITOŘÍ
A SVÁ HNÍZDA POSTAVÍ.
SKŘIVAN KŘÍDLY TŘEPOTÁ

JE TU JARO, POUPATA!
V TRÁVĚ VONÍ SEDMIKRÁSKY
ČECHRAJÍ SI KRÁSNÉ VLÁSKY.

JAK MACECHA PETŘÍKA DO PROPASTI SHODILA

Lucie Večerková 4.A

Petřík žil s macechou a dvěma nevlastními bratry. Jednou se ho macecha rozhodla zbavit a tak ho jednoho dne vylákala a shodila do propasti. Petřík se ale stačil zachytit o větev. Měl štěstí, že na blízku byli dřevorubci. Ti ho zachránili. Když vesničané zjistili, co macecha udělala, chytli ji a hodili do propasti.

KDYBYCH MĚLA KOTLÍK SE ZLATEM

Andrea Sýkorová 5.D

Kdybych našla kotlík se zlatem, tak bych si koupila stroj času, kterým bych se vrátila v čase, abych opravila své chyby. Pokud by stroj času neexistoval, tak bych si koupila vše od značky NIKE, kostým lepríkona pro celou rodinu (je velká), obchůdek, kde bych prodávala výrobky z gumiček a velký zámek, kde bych vládla celému světu.

VČELKA

Letí, letí včelka,
asi takhle velká.

Zdraví každou květinu,
načechrá ji sukýnku.

Letí, letí včelka malá,
sedá z květu na květ.
Stejně jako loni z jara
usmívá se na svět.

